

[Fr. Kristiansen.]

til, at disse skolenævne lidt efter lidt forsvandt, at vi har haft denne bestemmelse om de 50 pct.s tilslutning. Vi har i mit parti den opfattelse, at det var ønskeligt, om vi i folkeskolen kunne nå dertil, at hjemmene omfattede skolens arbejde med samme interesse, som jeg har indtryk af er tilstede i friskolekredse; men skal det lykkes, da er det en nødvendighed, at hjemmene også får mere indflydelse og indseende med skolens arbejde, og den bedste måde, det kan gøres på, er gennem de skolenævne, som nu efter forslaget kan oprettes.

Et andet vigtigt punkt i forslaget er nyordningen vedrørende amtsskolekonsulenternes stilling. Dette er også påkrævet, ikke mindst af hensyn til de skoler, hvor amtsskolekonsulenterne hidtil har virket, og hvor arbejdet væsentligt er udført af vikarer, hvis virke ved den enkelte skole jo sjældent er af lang varighed, hvad der i hvert fald i almindelighed må anses for at være uheldigt. Amtsskolekonsulenten bliver nu en slags ministeriel embedsmand og kommer derved til at stå stærkere og mere frit i det daglige arbejde. Men han kommer dog ikke til at sidde fastere i sadlen, end at han kan afskediges, hvis det forhold skulle opstå, at på en eller anden måde kom i modsætning til de personer og de forhold, hvoriblandt han skal øve sin gerning, hvorved hans fremtidige arbejde som skolekonsulent blev umuliggjort. Med hensyn til selve institutionen skolekonsulenter synes jeg, at det ærede medlem hr. P. A. Poulsen var noget streng i sin bedømmelse. Jeg tror, at skolekonsulenterne har været et nyttigt led i skolens tilsynslovgivning, at de i mange tilfælde har udført en nyttig gerning med hensyn til at være vejledende overfor både lærere og forældre kredse. Hvorvidt deres antal måske kunne indskrænkes noget, og hvorvidt den kritik, det ærede medlem hr. P. A. Poulsen satte ind, er berettiget, det vil jeg overlade til det ærede medlem hr. Stegger Nielsen at tage sig af.

De andre ting, lovforslaget indeholder, skal jeg ikke komme nærmere ind på, da tiden er så stærkt begrænset. Der kunne jo være anledning til at omtale mange forskellige forhold, men jeg tror, at mit parti i alt væsentligt er tilfreds med de nye bestemmelser, og jeg skal anbefale lovforslaget og udtale håbet om, at den lovgivning, vi her gennemfører, må blive til gavn for skolen i den kommende tid, at den i høj grad må medvirke til, at forbindelsen knyttes mellem hjem og skole, så vi får det

bedst mulige arbejde udført af de kræfter, der er sat til at varetage vore børns opdragelse.

Astrid Skjoldbo: Til de bemærkninger, mit partis ordfører har fremsat angående dette lovforslag, føler jeg trang til at føje nogle synspunkter, der i hovedsagen drejer sig om afsnittet vedrørende København. Men derudover er der også et par andre punkter, jeg kunne tænke mig at fremsætte et par bemærkninger om. Først vil jeg have lov til at takke den højtærede minister, fordi det har været ham muligt trods de meget forskellige og ofte modstridende interesser og synspunkter at finde frem til et forslag, der kunne samle de fleste interesserede parter, og som jeg synes i det store og hele må betragtes som et ikke uvæsentligt fremskridt fra den lovgivning, vi har i dag. Loven kan efter min mening blive en god ramme om det skoleliv, der i årene, som kommer, skal leves i dette land. Loven søger at samle de forskellige faktorer, der har eller bør have indflydelse på folkeskolen, til et fornuftigt samarbejde.

Vår skole vil i en række år fremover komme ud for store vanskeligheder, forårsaget af det voksende børnetal, af lokalemangel og af lærermangelen, vanskeligheder, vi ikke kan komme igennem på en god måde, medmindre alle parter medvirker hertil.

Det vigtigste led i skolen er ikke lærerne, det er heller ikke skolemyndighederne, og det er heller ikke forældrene; men det må være sådan, at børnene er det centrale i skolens liv. Det er sagt før, og det lyder måske banalt, men det er nu en af de sandheder, der trænger til at gentages en gang imellem, for at den ikke skal blive glemt. Og for børnenes skyld må der et fornuftigt samarbejde til mellem de interesserede parter, ellers kan der ikke skabes den atmosfære af trykthed omkring børnene, som er en nødvendig betingelse for, at de kan få noget ud af deres skoletid.

Jeg havde helst set, at der var blevet en forældrerepræsentation ved hver enkelt skole, men da der ikke har kunnet skabes flertal om en sådan ordning, synes jeg, at den ordning, der efter ændringsforslaget kan komme i stand, er den næstbedste.

En enkelt af ændringerne stiller jeg særlige forventninger til; det er ansættelsen af konsulenter for særundervisningen. Der sidder rundt i dette land mange børn, der af en eller anden grund, oftest små evner, får meget lidt eller næsten intet ud af undervisningen i normalskolen. De små evner kan ingen gøre større, hverken skolepsykologer eller andre kloge mænd og koner,